

SLOVENSKI ČEBELAR

Glasilo „Slovenskega osrednjega
čebelarskega društva za Kranj-
sko, Koroško in Primorsko“ s
sedežem v Ljubljani ter „Slo-
venskega čebelarskega društva
::: za Spodnje Štajersko“ :::

Urejuje

Frančišek Rojina,

nadučitelj v Šmartnem pri Kranju.

Leto XVI. 1913. Štev. 9. :

Izhaja 15. dan vsakega mesca ter se pošilja
članom zastoj. - Članarina znaša letno 3 K.

Mlad čebelar

v pol ure od žel. postaje oddaljeni koroški vasi ob Dravi
se želi seznaniti, oziroma poročiti
z mlado deklico iz boljše hiše, ki ima veselje do čebel
in nekaj denarja za povečanje dosedanjega čebelarstva.
Ponudbe s fotografijo sprejema upravništvo »Čebelarja«.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

Kupuje v jeseni čebele ozir. med v panjih po ljubljanski ceni. Večjo množino pride trgati tudi na dom. — Dalje kupuje tudi vsako množino suhih voščin od K 1'15 do K 1'25 kg. Mihael Zelnik, Cerklje, Gorenjsko. 2-2

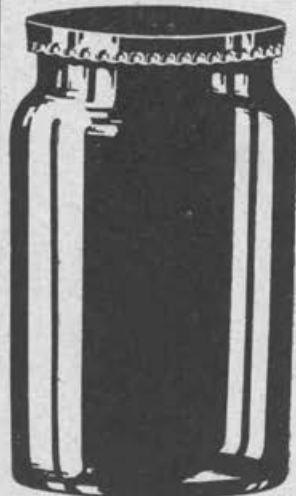
Naprodaj imam okrog 70 panjev čebelkranjčev, katere prodam po dogovorjeni ceni v zadnjem tednu t. m. Josip Kenda, Sela 46, p. Volče, Goriško. 2-1

Naprodaj imam gorski med in ga razpo-

šiljam v pločevinasti posodi po 4 1/2 kg za 9 K 60 h. Pri naročilu čez 100 kg cena po dogovoru. — Franc Ačko, čebelar v Tinjah, pošta Slovenska Bistrica, Štajersko. 2-1

Imam naprodaj 60 kranjskih panjev z mladimi maticami čiste kranjske pasme. Prodaj jih takoj po ajdovi paši po primerni ceni. Oglasila naj se blagovoljivo poslati na Ivana Sokliča, Založ pod sv. Trojico št. 21, pošta Dob-Krtina. 2-1

Podružnicam na znanje. Osrednje čebelarstvo v Ljubljani naznani v teku prihodnjega mesca svojim podružnicam imena onih članov, ki so plačali članarino namesto pri podružnici naravnost osrednjemu društvu. Da dobé podružnice pravilen imenik, prosimo načelstva podružnic, da v najkrajšem času sporoče osrednjemu društvu, katere vasi, oziroma kraji in pošte pripadajo v njih delokrog.

Kozarci za med

po 1/8, 1/4, 1/2 in 1 kg.

Slovensko čebelarstvo v Ljubljani je odobrilo ter p. n. cenjenim čebelarjem toplo priporoča od C. Stözlzlovih sinov na Dunaju predloženi patentirani kozarec za med s Sigma-pokrovom, kakoršnega kaže slika. Založo in prodajo je prevzel naš rojak in steklar **AVG. AGNOLA v Ljubljani** na Dunajski cesti. Orig. ceniki na razpolago. Tu se dobe tudi steklenice za pitanje za žnideršičeve panje.

Leto XVI.

V Ljubljani, meseca septembra 1913.

Štev. 9.

MESEČNA NAVODILA.

SPISUJE: JAN. STRGAR.

Oktober.

Omenil sem pri navodilih za september, da se bojim, da bomo dobili letos prav lahko blago iz ajdove paše. Toda, hvala Bogu, da se to ni uresničilo. Naš ljubi Bog nam je pokazal letos, da lahko dá čebelam prav dobro pašo, kakršna je le redkokdaj. Poslal nam je pomoč še o pravem času. Zaprle so se deževne zatvornice, in nastopili so lepi, južni dnevi. Uresničila se mi je želja, da bi duhtel okrog čebelnjakov duh po ajdovem medu. Z letošnjo ajdovo pašo moramo pač biti prav zadovoljni, čeprav ni najboljša, vendar pa bodo imela ljudstva dovolj za prezimljenje. Posebno na Gorenjskem. Tudi v Bohinju so brale čebele letos zadnje dni v avgustu izborna; tako gotovo že 15 let ne. Pašo so jim dajale večinoma cvetlice po pašnikih in kraševju.

Z oktobrom pričenjamo nekako novo čebelarstvo. Premisliti moramo in preudariti, kaj in kako si bomo uredili čebelarstvo, da bomo v prihodnjem uspešno čebelarili. Važno čebelarjevo opravilo, ki je podlaga in predpogoj uspešnega čebelarstva v prihodnjem letu, imamo pred seboj ta mesec. Pripraviti moramo namreč ljudstva za dobro prezimovanje. Toda s pripravami za prezimovanje začeti sedaj, bi bilo veliko prepozno. Temelj uspešnemu prezimljevanju stavimo že v poletju, posebno ob času rojenja. Hočem samo le še opomniti one, ki so se zakasnili v tej zadevi, da popravijo vsaj to, kar se še da zadnji čas narediti.

Že v navodilih za september sem omenil, da je za uspešno prezimovanje potreba krepkih mladih matic, močnih ljudstev in zadostne zaloge medu. Za prva dva pogoja smo preskrbeli že v poletju. V tem oziru bi se dalo sedaj le še toliko pomagati, da zamenjamo stare matice z mladimi krepkimi, ter da združimo slabiče ali da dodamo čebel, katere se še dajo morda tu ali tam dobiti. Preostaja nam torej poslednje nujno opravilo: dodavanje zadostne zaloge hrane. V tem oziru nam je letos v precejšnji množini pomagal sam Bog. Čebelarjem je otel precej

kronic, da jim ne bo treba romati iz čebelarjeve denarnice za med ali sladkornemu trustu za sladkor.

Zadnji čas je, da panji pretehtamo ali drugače presodimo množino zaloge hrane. Kjer manjka, je skrajni čas, da ta mesec še nadomestimo, bodisi z medom v satovju, kar je seveda še vedno najboljše, s tekočim medom ali sladkorjem, kakor sem že za september omenil. Ako bode oktober gorak, bodo čebele vendar mogle položeno hrano spraviti v pravi red.

Za znamujmo si vse pomanjkljivosti pri vsakem panju, da se zamoremo spomladi najpoprej lotiti tistih brez posebnega pregledovanja in vznemirjenja ter popraviti in nadomestiti, kar je potrebno.

Žrela panjev zožimo najboljše s pločevinastimi zapahi, ki imajo luknjice, da prepuščajo več zraka v panj ter zabranijo vstop rovkam. Tudi je dobro panjeva žrela obsenčiti, kjer so zelo razpostavljena solncu in so v bližini tudi drugi čebelnjaki; od pripekanja solnca se razvija duh po medu, čebele se še v večjem številu izvabijo iz panjev, ter vsled tega nastane ropanje.

Kranjiče zložimo, oziroma stisnimo skupaj tako, da se kar mogoče dobro krijejo in se stikajo, kar pa je seveda le zopet mogoče tam, kjer so panji vsi popolnoma enaki. Proti koncu mesca se zgornja vrsta panjev in ob straneh odene. Nikakor pa ni še čas, da bi jih popolnoma za zimo zapazili; to se zgodi navadno koncem novembra ali tudi šele v decembru; ravna se po krajevnih razmerah, ter je v tem najboljša učiteljica izkušnja.

Panji s premakljivim delom se ne smejo odslej več razdirati; vsaj v drugi polovici mesca ne, ker so si čebele že same uredile zimsko gnezdo. Kdor bi v vališču satnike prestavljal, bi čebelam kolikortoliko škodoval, ako ima prav najboljši namen. Pač pa je potrebno, da pri panjih z gorkim delom zadaj, kar je kaj praznih satov, te odvzamemo in jih shranimo v shrambo za satje do gotovega časa spomladi, ko jih bomo rabili. Ne smemo pa pozabiti te zaloge pravočasno zažvepljati. Ako imajo panji okenca, porinemo ta do satja; s tem smo zmanjšali notranji prostor panju, da ga čebele lažlje grejejo. Tudi prazni prostor je dobro zadelati s kako primerno tvarino, bodisi s slamnato blazino ali s prav dobro posušeno otavo, ki se dene v vrečice primerne velikosti; enako naredimo tudi z dobro suhim mahom. Medišča pri pokončnih panjih se tudi izpraznijo, in se prostor natlači z omenjeno tvarino.

Pri panjih s premakljivim mrzlim delom, n. pr. pri albertijevcih spravimo čebele iz medišča v vališče, satje iz medišča vzamemo in ga shranimo v shrambo. Odvzamemo rešetko in jo nadomestimo z deščicami; navrh položimo slamnato blazino in tudi zadaj; ako je pa ljudstvo zelo močno, in vreme še gorško, pa tega poslednjega še ni potreba. V vališču, ako ima panj dosti hrane, nimamo ničesar več opraviti. Ako pa nima zadosti hrane, mu pa zamenimo kakšen prazen sat s polnim, ni-

kakor pa ne smemo tega polnega satu djati v sredo gnezda med prazne sate, ampak pri strani k onim satom, ki so več ali manj polni medu.

Pametnejši čebelarji tudi šele ta mesec podirajo panji za med, ker dobijo dobro pokrit in zrel med, zalega je povečini izležena; tako ima čebelar lepše in snažnejše delo, kakor tudi blago. Kobariški čebelarji podirajo šele koncem oktobra.

Ne morem pa drugače nehati, da bi si ne privoščil še enega resnega opomina za ono vrsto ljudi, ki imajo v poletju še nekaj zanimanja za čebele, tako da pridejo čez poletje do 20, 40, 60 in tudi do 100 panjev čebel; nastane pa slaba jesenska paša, da so si čebele nabrale komaj za pol zime hrane. Malomarnež pa, namesto da bi dodal čebelam hrane dovolj do spomladi, pa pusti čebele popolnoma svoji usodi, ali si pa morda misli, da bo pač spomladi pomaгал. In ko prične spomladi pregledavati panji, jih je že polovica, dve tretjini ali še več mrtvih; ostalo je le nekaj panjev, a še ti so klaverni, se morejo prav slabo razvijati, in naslednje poletje še s temi nima nikakega uspeha; šlo je po vodi tudi vse, kar jim je morda prejšnje poletje dal.

Vsak, kdor misli tako ravnati, bi bolje napravil, da bi jeseni panji razdril in porabil med in vosek ter bi čebel ne mučil s stradanjem.

Najbolje je, da storiš tako: Ako imaš 100 panjev, združi jih, da jih boš imel le 50, ali le 30, ali tudi le 20. Ti bodo imeli skoraj gotovo zadosti medu, vštveši onega, ki ga od drugih dobiš. Če se ti zdi, da bi ga jim do sredi aprila imelo zmanjkati, dopitaj še sladkorja ali dokupi medu pri zanesljivem čebelarju. Imel bodeš potem spomladi 20 panjev, katerih boš vesel in prav gotovo boš, ako si pravilno ravnal, plačan za svojo skrb in izdatke v poletju.

Torej milo prošnjo v imenu ubogih čebelic: Ne pustite jih na ta žalostni način poginiti!

NEKOLIKO O GOSPODARSKEM SPRAVLJANJU ČEBELNIH PRIDELKOV. A. LAPAJNE.

Najvažnejša naloga vsakega producenta je, da zna s trudom in stroški pridobljene pridelke vsestransko izkoristiti, oziroma v denar spraviti. S spravljanjem zrelih kmetijskih pridelkov se stori šele polovica dela. Dočim se tej polovici dela posveča vsa skrb, in skoro bi trdil tudi ves strokovni pouk od strani poklicanih činiteljev, stori se pa premalo za izkoriščanje, t. j. izrabo teh pridelkov, bodisi po producentih samih ali pa potom prodaje in oddaje konsumentom, da bi namreč ti pridelki zalegli in toliko dali, kolikor smemo po pravici in po izkušnjah od njih pričakovati. V tej zadevi smo pri nas na Slovenskem na slabem. Ne le, da smo premalo poučeni, kako naj obvarujemo svoje pridelke pred pogubo vsled gnitja, plesnobe, vpliva zraka, moče, menjave toplote

i. t. d., da nimamo v to primernih shramb, ampak tudi neka prirojena lahkomišljenost nam ne dopušča, da bi z isto skrbjo hranili naše pridelke kakor n. pr. negujemo kupljeno blago, gotovino ali pa recimo dragocenosti. Velik del naših kmetijskih pridelkov gre vsled te hibe in pomanjkljivega pouka v pogubo. Lahko trdimo, da na Kranjskem vsako leto izgubimo na ta način več, kakor znašajo vsi davki z dokladami vred, in to pomeni škodo, ki znaša na stotisoče. Ta hiba se še posebno občutno opazuje pri čebelarstvu. Ravno letos n. pr. če vpoštevamo trud in denarne žrtve, ki smo jih imeli celo poletje vsled deževnega vremena, koliko panjev nam je pomrlo, kako oslabele smo čebele privedli do ajdove paše, in kakor razmere ob koncu avgusta kažejo, bodo dobile naše ljube živalice vendar precej v ajdovi paši. In kako jim bomo plačali njih trud in kako malo gospodarsko bomo znali ta veseli uspeh izrabiti? Recimo, da bomo imeli na Kranjskem sedaj v jeseni do 150.000 panjev. Katere bomo odločili v prezimovanje? Žal, da v pretežni večini ne najboljših. Kaj bomo storili s tistimi panji, ki jim nameravamo odvzeti med in vosek? Ali jih ne bomo zopet v pretežni večini zažvepljali? Kakšna gospodarska nesmisel in kakšna škoda! Kako bomo čebelne pridelke — med in vosek — gospodarsko izkoristili? Več kakor 300.000 — 400.000 kg medu in voska se bode pridelalo. Kakšno ceno bodeta imela kljub slabi letini? Povprečno 80 h kg. Kako se bode spravil ta pridelek v denar? Lahko trdimo, da od tega pridelka ne bode prišlo na svetovni trg niti tretjina, t. j. do 100.000 kg, ves ostali pridelek bode doma ostal, kjer se bode slabo shranjen po malem brezplačno razdajal, ozir. prihranil za spomladansko krmljenje čebel ali pa porabil za pecivo, ozir. za domača zdravila. Od čebelnega pridelka, ki bode izkazal najmanj 400.000 K, se bode dobilo komaj 100.000 K, vse ostalo se bode takorekoč porazgubilo. Ali ni to žalostno? Ali potem ni čudo, če se trdi, »muha ne da kruha«, in se čebelarstvo smatra le za privesek kmetijskega stanu, in se ravna ž njim kakor s pastorko!

Že letos in v bodoče moramo kreniti na polje napredka. Še imamo letošnji pridelek v rokah. Sami delajmo in na druge vplivajmo, da bomo postavili za prihodnje leto boljši temelj svoji čebeloreji s tem, da bomo v prezimovanje izbrali le take panji, od katerih smemo po pravici pričakovati, da bodo dobro prezimili, da jih ne bode treba v najzgodnejši pomladi krmiti. Za ves čebelarski pridelek, ki ga nameravamo odvzeti čebelam, pa skrbno preudarimo, kako ga bomo gospodarsko izkoristili. Prvi pogoj je, da ne zažvepljamo čebel, ampak da jih preženemo in združimo z ostalimi panji. Med, ki jim ga odvezamemo, ne oddajajmo po slepo nizki ceni, ampak bodimo toliko gospodarski, da ga sami prodamo ali pa, da v vsakem okraju nastopi čebelarski prekupec, ki pokupi vse naprodaj namenjeno blago, ga po vrednosti razdeli, pravilno shrani in v trgovini po višji ceni da, posebno letos, ko bode ves pridelek pičel in so mnoge dežele, n. pr. Galicija itd. navezane na to, da pri nas pokupijo kolikor mogoče veliko ajdovega medu. Enako gospo-

darsko postopajmo s spravljanjem voska. Vosek ima lepo ceno; kg po 3 K in še čez. Takoj po odvzetju medu stopimo voščenino in prodajmo pridelani vosek voščarjem. Premnogi shranijo voščenino čez zimo, da jim napravi molj škodo, da veliko voska shlapi in lažji postane. Potem ni čuda, da se dobi tako malo voska, da se to delo ne izplača, posebno še, če se ga površno izvrši in pusti v voščenih ostankih še polno voska.

Torej v gospodarskem izkoriščanju naših čebelnih pridelkov leži še vedno velik, neizčrpan dohodek. Izkoristimo ga in čebelarstvo vam ne bode tako malo donášalo, kakor se misli in kakor se to pri sedanjih naši površnosti in neznanju žal le prepočesto dogaja.

ČEBELAR STAMPFL.

MIHAEL LEVSTIK, CELJE.

Na lanski čebelarski razstavi v Celju je vzbudila posebno pozornost bogata skupina medu, voska ter raznega čebelarskega orodja, ki jo je razstavil gosp. Jos. Stampfl, posestnik in gostilničar v Strasgojncih pri Pragarskem. Že tedaj se je sklepalo, da mora biti razstavljaavec znamenit čebelar in da bi bilo zelo poučno, na licu mesta ogledati njegovo čebelarstvo.

Žal, da se nas je na tozadevni poziv v našem glasilu zbralo s predsednikom Spodnještaj. čebel. društva, gosp. Kurbusom na čelu le malo čebelarjev, ki smo jo dne 24. avgusta mahnili s postaje Pragarsko po širnem Ptujskem polju proti jugu ter čez dobre pol ure dospeli v prijazno, tipično ptujskopoljsko vas Strasgojnce, ki se razteza ob velikanski, jezeru podobni mlaki, slikovito obraščeni z orjaškimi košatimi jelšami.

Koj ob vhodu v vas ima gosp. Stampfl svoj lični dom. Od gospodarja samega že pri vhodu pričakovani in prijazno pozdravljeni, smo si brž ob dobri pijači — njegova medica je naravnost izborna — in primernem prigrizku privezali dušo, potem pa smo sledili »mojstru« v njegovo svetišče, v čebelni vrt. Res smo pričakovali marsikaj zanimivega, toda kar smo našli v resnici, nas je nad vse iznenadilo. Trije čebelnjaki nabito polni in še cela množina prostostojećih paviljončkov in panjev! Gotovo nad sto ljudstev! Pa kakšnih!

Vreme je bilo krasno. Toplo dopoldansko solnce je vabilo neštete trume čebelic, da so se v celih rojih vsipale iz svojih številnih gradov ter težko obložene z duhtečim ajdovim medom zopet padale na panjeve brade. Ampak mnogo panjev v čebelnjaku ter marljivost čebelic ob ugodni paši, to se vidi tudi drugod; toda tako vzornega reda v čebelarskem obratu, tako raznovrstnih sestavov čebelnih panjev in v vseh najtočneje delo pridnih čebelic, potem cela razstava najraznovrstnejšega čebelarskega orodja — kaj takega se vidi na Spodnjem Štajerskem

samo pri gosp. Stampflnu. Njegov princip je namreč, preizkusiti vsak sistem, vsako orodje ter si glede uporabnosti le na podlagi lastne izkušnje ustvarjati sodbo.

Videli smo koj, da neguje gosp. Stampfl posebno Gerstungov panj. Docela nov čebelnjak, krasno in vseskozi praktično opremljen ter dolg kakor kakšno kegljišče, je prirejen le za gerstungovce, in prepričali smo se, da so bila vsa ljudstva v tem velikem stanu v najlepšem ter enakomernem razvoju. Kot posebnost bodi omenjeno, da je čebelnjak obrnjen proti severu, in vendar je gosp. Stampfl poudarjal, da so ti panji posebno bogati na medu. V drugih čebelnjakih smo videli zopet veliko število Žnidersičevih panjev in tudi tem poje mnogoizkušeni oskrbnik zaslužen hvalo. Razkazoval nam je dalje sträulijevce, amerikance, richterjevce, vse v vzornem razvoju, kar je ob Stampflnovi oskrbi seveda umevno, a videli smo samo par dunajčanov, akoravno nam je gospodar tudi ta, pri nas pač najbolj razširjeni sestav, izrecno priporočal. Ako še omenim, da smo ogledali močna čebelna ljudstva celo v tukaj običajnih slamnatih košnicah, katere so se nam hvalile posebno za plemenjake, potem v starodavnih drevesnih kladah ali panjih, potem bode verjetno, da smo si ogledali celo in bogato razstavo. Tem večje pa je bilo naše veselje, ker nam je preprijazni gosp. Stampfl vsak predmet, vsak sestav obrazložil podrobno in z nenavadno spretnostjo. Prepričali smo se, da ni le navdušen praktični čebelar, ampak sploh v čebelarstvu vsestransko strokovnjaško podkovan, kakršnih nimamo mnogo med Slovenci. Šele proti večeru smo se spomnili, da se je treba vrniti. Toda sklenili smo, da prihodnjo pomlad zopet pridemo in privedemo sabo novih tovarišev, ker smo se navzeli prepričanja, da bode pač vsakemu čebelarju v korist in bodrilo, ogledati in proučevati to krasno urejeno čebelarstvo zares pravega mojstra v tej stroki. Za njegovo nenavadno ljubeznivost ob našem obisku mu bodi na tem mestu izražena iskrena zahvala z željo, naj bi bilo nam Slovencem prisojenih še več takih čebelarjev, kakor gosp. Stampfl. Čast, komur čast!

KAJ SO GOVORILE ČEBELE NA AJDOVEM CVETJU . . .

PIREC ALOJZIJ — RAVNI.

Cvetoča pomlad, ki je sipala cvetje in življenje po vstali naravi, je odšla. Z njo je utihnila tudi slavčeva lira v gaju.

Prišlo je poletje. Rdeče lice je zrlo pogumno tja v svet, v življenje. Dolgi, črni lasje so mu padali daleč po ramenih . . .

In bliža se jesen. Vse je doraslo in razvito, vse zori in se bliža h koncu. Žetev in košnja sta minula. Vse poletno veselje se približuje grobu miru. Ostal je le še zadnji cvet jeseni, zadnji up čebelarjev, zadnje delo čebel, in to je ajdov cvet. Kakor ponočna pesem, ki močno za-

doni in se razlije po vsej krajini in izgine slednjič tja za goro, tako je polil tudi ajdov cvet kmetiške njive. Radostno in veselo se gibljejo glavice te rastline in si pripovedujejo razne bajke.

Prvi cvet govori: »Vstalo je mlado solnce in je razlilo ves svoj čar črez polje. Megle so se razpršile. Trava se je bliščala kakor biser v jutranji rosi. Ljudje so vstali in odšli na delo. Tedaj pa zaslišim pesem, ono silovito čebelno pesem o jeseni. Kakor neizprosni fatum se je približevala ta pesem. In prišle so čebele vse radostne in vesele. Saj to je njih zadnji polet, to je njih zadnje veselje. In prenehala je pesem, utihnil je ta akord, in čebele so se vogle na cvetje. Začele so srkati nektar z vso marljivostjo in trudom. Zgodilo se je pa nekoč, da sta se trčili dve čebelici na enem cvetu in sta začeli govoriti o življenju. Oh, kako veselo bi bilo, kako radostno bi pobirala po cvetju med in pela pesem po zraku, ko bi me ne čakala ob koncu jeseni kruta smrt. Vsa trudna od dela, vsa potna od napora bom morala ukloniti svoj vrat krutemu človeku, ki bo vzel potem moj pridelek, ki sem si ga pridobila in zaslužila z znojem.«

»Pa da mi tudi vzame ves pridelek, naj bi bilo, ko bi mi ne vzel zraven tudi življenja. In druga čebela, ki je to slišala, se je zjokala nad veliko resnico, in obe sta odleteli ter peli ono žalostno pesem o smrti.« To je govoril prvi cvet. Njegovi listi pa so se kopali v svetlobi in drhteli koprnenja. Ajda pa je rastle mirno, in težkih misli ni bilo v njej, zakaj njeni zeleni listi so jo objemali tako tesno in ljubko, da je pozabila vse gorje in žalost, o kateri sta peli trudni čebeli.

Drugi cvet govori: »Ravno v tem času so priletele marljive čebeliče tudi name. Navsezgodaj so priletele, zakaj njih domovanje je daleč, in se jim mudi, da se brž vrnejo domov, da jih ne pokrije črna noč in jim ne zapre tako pot do doma. Nagnil se je moj bližnji cvet, na katerem je srkala tudi čebelica med. In čebelici sta se pogledali in pozdravljali ter govorili o naprednem življenju. Oh, kako žalostno je bilo včasih, ko so morale moje prednice po trudapolnem delu pasti v prezgodnji, mrzli grob, v grob nehvaležnosti. Sedaj je vsaj nekoliko bolje. Pa ne samo nekoliko, ampak veliko. V naših stanovanjih je vse lepo urejeno. Vse je v najlepšem redu in v najlepši snagi. Naši gospodarji se trudijo in skrbje za nas. Ako je slabo vreme, da si ne moremo dobiti same hrane, prinese nam jo skrben čebelar in postreže nam na prav lep in umeten način z medom ali sladkorjem. Ako nas zebe, tedaj nas odene z gorko odejo in ako vidi, da se nam bliža kak sovražnik, tedaj je zopet naš gospodar prvi, ki se postavi za nas v bran. On čuti našo žalost z nami in se veseli našega dela tudi z nami, kakor da bi bili vsi skupaj ena duša in eno telo. In kako bolj veselo delamo sedaj, ker vidimo, da skrbi tudi on za nas. Smrti se nam ni bati. On skrbi, da se naš rod vedno bolj množi in razširja. Večkrat pride s celo svojo družino pred naše stanovanje in posluša našo pesem in gleda naše delo. Me se pa radujemo in veselimo.

Od samega veselja se lesketa oko njene tovarišice — čebele. Obe se veselita nad velikim napredkom in triumfirata nad veliko kulturo. Kolik prepad med staro čebelorejo in moderno! In ti moderni sistemi, te moderne naprave, ali so te tako težke in nerazumljive, da se še vedno kdo najde, ki mori v jeseni čebele. Ali ni to greh zoper naravo samo? Ali ne prestopi dotičnik veliko mejo naravnega zakona, ki pravi: „Ne ubijaj!“? In človek, razumno bitje, ne sluša tega glasu. On je gluhi in dela nemo in topo vse svoje življenje.« Tako sta govorili čebelici, ki sta prileteli iz modernih poslopjij. Vse polni medu sta se dvignili v čisti zrak.

Solnce je nehalo gorko sijati. Njegovi žarki so onemogli, in polagoma je prilezlo do večernega obzorja. Kakor da bi se ranilo, je razlilo vso svojo kri po trudni naravi in zašlo . . .

Iz dolin se je vzdignila megla in se razlila čez ajdo kakor neme sanje. Lahni vetrovi so zibali ajdo, da je zatrepetala v nemem pričakovanju, da je legla težka slutnja na njo.

A kmalu se je vzdignil na drugi strani mesec, ki je razlil ves svoj beli sijaj čez nočno naravo. In ajda se je kopala v luninem svitu in slušala petje, ki je odmevalo v trudno noč. Kmalu nastane mir. Mesec zagrnejo črni oblaki, in lahni vetrič zaziblje ajdo v nočni pokoj, ki mirno sanja o čebelah in metuljih. Kako prijetno je bilo podnevi. Vse je šumelo in dišalo, vse je bilo polno življenja. Sedaj pa se bliža smrt, bliža se konec, in grob leži že odprt.

ČEBELARJEVA SMOLA.

H. ZIRKELBACH.

Kakor vidim, pri čebelah ne bom obogetel. Ako bi mi čebelarstvo ne bilo za razvedrilo, bi takoj vse opustil. Pomislite, vedno imeti mošnjček odprt, to ni ravno prijetno, delo je pa še za nameček; semintja še prismojeno kosilo, ker žena ne more biti povsod naenkrat, v kuhinji in roje loviti, mene pa ni doma. No, letos ni bilo ravno preveč rojev in še ti, ki so bili, so bili nebodijih treba, namreč prepozni, da sem imel ž njimi samo delo in drugega nič, ker sem jih vračal. Pa bi še vse potrpel, ko bi ne imel take smole.

Poslušajte! Prva smola: Že dalj časa sem opazoval nekatere panjé, da se nič kaj ne razvijajo, četudi niso rojili. Mislim sem, morda je kaka slaba matica. Ko je neki panj odrojil in mi dal lep roj, sem nekega dne pogledal, ali je matica v izrojencu že izprašena. Ko pregledujem sat za satom, vidim, da so že jajčeca, toda zagledal sem tudi nekaj drugega, kar bi najraje ne videl: semintja kako pokrito zalego, koje pokrovček je imel luknjico. Mraz me je stresel. Hitro posežem po vžigalico, porinem jo v celico, potegnem vun, in za vžigalico se potegne neka rujava snov. Bila je gniloba. Kar vroče mi je prišlo. Ko preiskujem naprej, zapazim še več takih celic. Brzo zaprem panj, razkužim si roke ter pre-

gledam vseh 20 panjev, med katerimi so bili še trije gnilobni. Nisem dolgo premišljal, kaj bi storil z njimi. Zvečer, ko je bila vsa žival doma, sem izletnico zamašil in panji zažvepljal, čebele zakopal, romiče sežgal, satovje pa pretopil in ga prodal medarju za sveče. Panj bo pa treba temeljito razkužiti. Ko bi bil navadna škatla, bi šla tudi v ogenj, a ker je dobro izdelan gerstungovec in zato drag, ga je škoda. Da je zašla gniloba v panji, to ni nič čudnega, ker je je v moji bližini obilo. Na ta način imam sedaj z roji vred manj panjev kot jeseni.

Druga smola: Ko sva z ženo kuhala satovje, je šlo še dosti po sreči. Ker pa vosek ni bil prvič dosti očiščen, sva ga prekuhala še enkrat v velikem kovinskem loncu na štedilniku. Med kuhanjem sem jaz zvečer pri mizi nekaj čital, žena je imela drugo delo, na vosek sva pa pozabila oba. Ker je bil v štedilniku hud ogenj, naenkrat butne vosek iz lonca ter se razlije po štedilniku. Žena zavpije in od strahu ni vedela kaj početi. — Hitro pograbilim lonec ter ga postavim na tla. Edina sreča je bila, da je bila luknja na štedilniku dobro pokrita z loncem, da ni mogel plamen blizu, sicer bi bilo takoj vse v ognju, in danes ne vem, če bi bil še hišni posestnik, ampak posestnik pogorišča. Žena se je tako prestrašila, da se je onesvestila, in sva jo s sinom nesla na posteljo. Ko se je strah nekoliko polegel, smo po tleh in ob štedilniku strgali vosek.

Vkljub tej nezgodi ne obupam, čebelaril bom še, tudi roje bo še žena lovila, samo voska ne bo več kuhala; temu se je odločno uprla.

KONGRES HRVATSKIH IN SRBSKIH ČEBELARJEV IN GOSPODARSKA RAZSTAVA DNE 3. IN 4. SEPT. V KARLOVCU. TOMO KURBUS.

Mesto Karlovec.

Ob najlepšem in najugodnejšem ajdinem cvetu, upu slehernega čebelarja, smo se odpravili na pot k bratom Hrvatom ter istinito gledali ta cvet v treh deželah. Dospeli smo v Karlovec v sredo dne 3. septembra zjutraj.

To zgodovinsko mesto si hočemo nekoliko ogledati. Razprostira se v lepi ravnini, le proti Kranjski vidimo obronke hribov. Železnica

teče mimo njih iz Zagreba v Reko. Razen te proge je zvezan Karlovec tudi direktno še s Siskom. Nova proga proti Metliki je na hrvaških tleh skoraj gotova. Mesto je bilo še približno pred 60 leti trdnjava s popolnoma vojaško upravo. Sezidal jo je štajerski vojvoda Karel ter kupil zemljo od kneza Zrinjskega leta 1579. Radi vojaške uprave, ki je imela skrbeti za obrambo proti Turkom, se mesto ni moglo razširjati. Zunaj trdnjave se namreč niso smele staviti hiše; tuintam pač le lesene bajte. Ko je trdnjava postala nepotrebna, odtakrat je šele Karlovec vidno napredoval, saj je pa tudi gotovo prvo tržišče za Zagrebom na Hrvatskem. Spodnje zidovje te trdnjave s strelnicami še danes vidimo. Okoli tega obroča najdemo krasne nasade in šetališča, za katere sme marsikatero mesto zavidati. Kolpa ga objema od dveh strani; v to se zliva iz plitvičkih jezer tekoča Korana. Ker ima zadnja čisto, zdravilško vodo, zgradila je mestna uprava ob njej moderno kopelj s hidroelektro-terapijskim zavodom. Tukaj je miren, tih in vendar lep kraj s krasnimi nasadi ter kot letovišče jako obiskan. Leta 1903. so se priklopili mestu predmestji Banija in Švarca. Karlovec šteje sedaj 16.000 prebivalcev. Zgodovinska so ta tla. Kolikokrat je divjal preko teh ravnin divji Turek! Moč Zrinjskih in Frankopanov osredotočila se je tukaj med Ogrsko in Primorjem.

Razstava.

Otvoril jo je v mestni šoli ob 9. uri dopoldne z vznesenim govorom karlovaški župan gosp. Modrušan. Ob streljanju iz topičev je zaigrala sokolska godba: »Lepa naša domovina«. Razstava je bila le lokalna, raditega le v majhnem okvirju. Živih čebel je bilo le 8 panjev, in sicer 2 Kaničeva, 4 Baračevi in 2 kombinirana s stalnim satovjem. Medu je bilo okoli 50 kg krasnega žajbeljnovega iz Primorja in nekaj iz Slavonije v steklenicah in okoli 50 kg v kositrastih posodah. Vosek smo našli v različnih čednih oblikah. Praznih panjev je bilo osem sistemov, dokaz, da se tudi Hrvati ne morejo zediniti za eno enotno »košnico«. Vsak hvali svoje, in tako je bilo tudi nekaj slabega vmes. Bogato zastopana je bila takozvana zadnja skupina. Tukaj so bile Lacherjeve podobe, krasne podobe od razstave v Rumi pred štirimi leti, fotografije in načrti raznih šolskih čebelnjakov. Na steni smo čitali lepe srbske izreke v cirilici, n. pr. »Samo človek in čebele umro« itd. Prostori, akoravno obširni, so bili vendar tesni, ter se je razložilo mešano, kar vsakega čebelarja ni zadovoljilo. Tako si našel med čebelarškimi izdelki v isti sobi, celo na isti mizi razloženo tudi obutev, podkovo, razna semena in še več drugega.

Najlepša in najbogatejša je bila razstava sadja in grozdja. Okoli 30 vrst jabolk in 20 vrst hrušek domačih in zlahtnih, namiznih in za prešanje. Akoravno posamezne vrste niso bile označene, našli smo vendar celo naš štajerski mašanček vmes.

Kdor se peča z rejo kuncev, imel bi tukaj veselje. V jako praktičnih hlevih videl bi tukaj sedem lepih, velikih pasem.

Med kokošmi so prevladale »plymothke«, a so bile večinoma tudi že precej križane. Gosi so bile izredno velike, kakršne so pač mogoče le v ravninah ob obilni vodi.

Goveja živina je izključno pincgavskega plemena ali križana z malo hrvatsko živino. Združena je tedaj zadovoljnost s krmo zadnjega plemena z mlečnostjo prvega. Razstavilo se je ogromno živine, tako da so imeli ocenjevalci gotovo težko delo.

Pri skupnem obedu v hotelu »Reka« smo se spoznali bliže. Kjer so zastopani koj štirje slovanski narodi, tam se reče marsikatera navdušena, rodoljubna beseda, in tako je bilo tudi tukaj. K Hrvatom, Srbom in nam sta se pridružila tudi dva Čeha, čebelarja iz Prage.

Popoldne smo si ogledali čitalnico in knjižnico v Zorinem domu. Zora je namreč pevsko društvo v Karlovcu ter je lastnica lastne palače — po našem Narodnega doma. Knjižnica je najbogatejša na Hrvatskem: saj šteje čez 7000 knjig. Tudi naši književniki so dostojno zastopani v izvirniku, hrvatskem in nemškem prevodu, kakor: Prešeren, Jurčič, Gregorčič, dr. Ilešič, Govekar itd.

Potem smo se podali na stanovanja, katera nam je dalo, kakor kopeli, gostoljubno na razpolago mesto Karlovec v mestnem kopališču na Korani.

(Dalje.)

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica v Radovljici na Gorenjskem zboruje 12. okt. po litanijah v šoli v Radovljici. Predavanje: Kupčija z živimi čebelami. Predavat pride gospod Avgust Bukovic iz Ljubljane. Pridite vsi ter pripeljite še druge vnete čebelarje in prijatelje naše čebele s seboj. Odbor.

Čebelarska podružnica v Robu pri Vel. Laščah je priredila v nedeljo dne 20. julija drugo poučno predavanje o čebelarstvu v Podstrmcu pri čebelnjaku gosp. Fr. Rozmana. Kakor ovirajo že celo poletje deževje in nalivi naše ljubljenske na njih poletih, tako je izkušal dež tudi ta dan »razbiti« shod čebelarjev. No, pa se mu grda nakana ni posrečila; kljub napovedujoči nevihti se nas je zbralo prav lepo število čebelarjev in mnogo prijateljev čebelarstva. Nekaj čez 2. uro otvori podružnični predsednik shod s pozdravom na zbrane člane in pripomni, da zborujemo v Podstrmcu z namenom, da imajo tudi nečlani-čebelarji priliko prisostvovati pouku o čebelarstvu. Nato prevzame besedo gosp. A. Bukovic, deželni revident v Ljubljani. Predava o čebelni gnilobi in nam jako temeljito obrazloži nevarnost te najhujše čebelne bolezni. Glivice (kali, bacili) te bolezni prenese lahko tudi čebelar na svoji obleki, koži iz sosednjega čebelnjaka na svoj dom in si okuži čebelnjak, da

sam ne ve kdaj. Prav po očetovsko nas svari, naj se z vsemi močmi varujemo te najhujše bolezni. Kali te bolezni ni mogoče zatreti, in se ti porodé lahko čez leta zopet, ako okužene panjí površno osnažiš in več let pustiš zanemarjene. Ako imaš gnilobo v čebelnjaku, porabi med za dom, vse drugo pa — najbolje napraviš — pospravi, zakoplji ali pa sežgi! Medu ne prodajaj za pitanec, da še soseda ne pripraviš v nesrečo!

Dalje predava gosp. Bukovic o kranjskem panju z ozirom na kupčijo z živimi čebelami. Tu nas je prijel gospod predavatelj kar brez rokavic. Pride pomlad — čas kupčije z živimi čebelami. »Kupec pride v čebelnjak in izbira. Čebelar meni, če bo kupec izbral boljše blago, dražje ga bode plačal. Res dobiš mogoče za vsak panj 9 kron; kaj pa tebi ostane! Nekaj slabičev, ki celo leto le životarijo, prihodnjo jesen pa stokaš: saj ni nič z muho! Odloči si že vnaprej: meni morajo ostati čez leto ta močna ljudstva, ta so pa za kupca; tu naj pa izbira. Močna ljudstva se hitreje razvijajo, dobiš močne roje in s takimi se laglje ubraniš različnim čebelnim boleznim. — Dobro, da sem se stisnil v kot, da niso vsi opazili, da mi rdečica sega tja čez ušesa...

Primerjal je dalje čebelarjenje na med s kupčijo in nas dovedel do zaključka, da z enim panjem privedariš skoro toliko, kakor pritržiš. Odvračal nas je gosp. predavatelj od žvepljanja in priporočal združevanje slabičev.

Da moremo pa uspešneje čebelariti na med, priporočal nam je panj z nemško normalno mero in Žnideršičev panj.

Podali smo se nato v čebelnjak in raziskovali panj nemške mere, ker je bil na sumu, da je brezmatičen. Tudi smo pregledali »drobovje« Žnideršičevemu panju. Ogljedali smo si dalje točilo za med in pripravo za izdelovanje umetnega satja. Člani so si v čebelnjaku tudi ogledali razno čebelarsko orodje in ureditev čebelarjenja sploh.

Nato smo se dali vsi udeleženci fotografirati. (To sliko priobčimo v prihodnjem »Čebelarju«. — Op. uredn.)

H koncu se predsednik S. Koprivec zahvali gosp. predavatelju za njegovo temeljito predavanje in udeležencem, ki so pazljivo sledili pouku.

Pripominjam, da so se našega čebelarskega shoda udeležili nekateri vneti čebelarji z Blok in okolice, eden ali dva celo z oddaljenega Vel. Vrha. Tudi Gregorčani so bili zastopani po dveh naših članih. Seveda ne smem pozabiti tudi čebelarjev in čebelark iz Roba, Srnjaka in okolice. Najbolj častno zastopani so bili seveda člani in drugi čebelarji iz karlovške doline in okolice ter prijatelji čebelarstva. Vseh seveda ne morem imenoma navesti — pač še eden — naš član gosp. Šmuc iz Mokrica je prehodil dolgo pot po hribih, da je prišel na shod. Vsem udeležencem čast in hvala! Pokazali so, da žele pouka tudi iz čebelarstva, kar jim bode gotovo v moralno in materialno korist.

S. K.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Slovensko čebelarsko društvo za Spodnje štajersko. Odborova seja dne 16. avgusta t. l. v Celju. Navzoči: Kurbus Tomaž, Zdolšek Anton, Kosi Josip, Ludvik Černe in Ivan Jurančič. — 1. Glede gnilobe v gornjeradgonskem okraju se sklene napraviti vlogo na c. kr. namestnijo in c. kr. okrajno glavarstvo ter prositi k desinfekciji c. kr. veterinarca. Za desinfekcijo kupi društvo material in najme tudi enega delavca. V svrhu radikalne odpomoči in desinfekcije se delegira predsednik za shod na lice mesta. — 2. Radi zavarovanja čebel poroča pri prihodnji seji gospod predsednik ter se bodo takrat sklenili definitivni tozadevni sklepi. — 3. Odbor se v principu izreče za ustanovitev opazovalnic na Spod. štajerskem. — 4. Društvena medica naj se proda ter prevzameta ta posel v Celju gg. Kosi in Levstik. — 5. Društvo se korpora-

tivno udeleži kongresa hrvatskih in srbskih čebelarjev dne 4. novembra v Karlovcu. — 6. Pri prihodnji seji, ki se bo vršila koncem septembra, izvrši se končna redakcija pravil. — 7. Vsem podružnicam se pošljejo okrožnice s čeki s pozivom, da plačujejo članarino pri osrednjem blagajniku gospodu Kosiju v Celju. Tajnik.

Konjiška čebelarska podružnica je priredila svoje zborovanje v špitalski šoli v nedeljo, dne 31. vel. srpana. Prav nestrpnost smo pričakovali izida, kajti oddaljenost in posebno še letošnje splošno slabo vreme in vsled tega skrajno neugodna čebelarska letina, vse to ni obetalo kaj dobre udeležbe. Lepo vreme pa je zvalo v to že po nekdanjih kartuzijancih — tu se je namreč nahajal »Zajčki samostan«, čigar mogočne razvaline se še vidijo — znano dolinico. Udeležili so se zborovanja celo Vojničani, Čadramčani in Kebeljčani — daljava med prvimi in zadnjimi do 6 ur — in če Vam, gosp. urednik, povemo, da so bili udeležniki, kakor smo konstatirali, iz devetih far, tedaj se pač ne bomo lagali, če trdimo, da se je zbralo kaj lepo število, s kakršnim sme biti zadovoljna tudi vsaka druga podružnica, ki ima ugodnejše razmere. Kar še posebej poudarjamo, nas je razveselila nadpolovična večina preprostih posestniških sinov, ki kažejo mnogo zanimanja za čebelorejo, poezijo kmetijskega stanu. Privlačna sila mnogih udeležencev pa je bil gosp. strokovnjak Jurančič, ki je prihitel med nas iz Slovenskih goric. Res, kakor z medom namazan teče mu govor, kakor je omenil gosp. predsednik Časl. Prav poljudno, lahko umljivo nam je razložil ravno času primerno najvažnejše čebelarsko opravilo, uzimljenje. Kar je povedal v šoli, to nam je tudi še nazorno pokazal pri čebelnjaku Časlovem. Hvala mu pristrčna! — Ker pa je v našem okraju, posebno v nekaterih krajih, še malo umnih čebelarjev, pridobivajmo jih čim več, tako da k prihodnjemu sestanku privede vsak vsaj še enega novega društvenika. Posebej še bodi za konjiške čebelarje tole: Vsak, ki opazi kaj slabega, dobrega ali izvanrednega pri svojih čebelicah, naj si to zapomni; ako mu ni kaj umljivega, naj si to zapiše in vse to pove pri prihodnjem zborovanju. Tako bodimo vsi za enega, eden za vse! Bog in sv. Ambrož pa naj bi dala v prihodnjem letu našim ljubljenkam več paše; slabim letinam se pač ne moremo nikakor pravičiti.

Ropanje se odpravi, ako se razredči karbolna kislina in glicerini v vodi.
6 kg sladkorja nadomesti 8 kg medu.

Črez zimo potrebuje panj, kakor piše Schachinger, z 20.000 čebelami 8 kg, 30.000 9 kg, 40.000 10 kg, 50.000 le 11 kg, torej potrebuje 50.000 čebel le 3 kg več kot 20.000.

Čebele porabijo hrane na leto približno: mesca januarja $\frac{1}{2}$ —1 kg, februarja 1— $1\frac{1}{2}$ kg, marca $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ kg, aprila $2\frac{1}{2}$ —3 kg, maja 3 kg, kjer ni paše, junija je paša, julija je paša, avgusta je paša, septembra, kjer ni paše $2\frac{1}{2}$ —3 kg, oktobra $\frac{1}{2}$ kg, novembra 1 kg, decembra $\frac{1}{2}$ kg.

NAŠE OPAZOVALNICE. POROČEVALEC AVG. BUKOVIC.

Mesečni pregled za avgust 1913.

Kraj in višina nad morjem	Panj je na teži						Prebitek	Poraba	Panj nane- sel največ	Dne	Temperatura			Izletnih dni	Dnevi					
	pridobil dkg			izgubil dkg							najvišja	najnižja	srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina																0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3														
Ljubljana 306·2 m	255	95	150	70	120	95	215	—	65	24	29	6·5	17·2	30	13	—	3	6	2	25
Kranj 358·5 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	27	8	18	28	7	—	4	20	7	5
Podgorje pri Kamniku 380 m	15	25	675	115	45	10	545	—	155	29	28	8	18·2	27	9	—	4	8	19	23
Krtina pri Dobu	115	150	850	85	95	20	915	—	200	29	30	6	17·8	31	14	—	4	11	16	16
Grahovo pri Cerknici 569 m	265	50	375	90	175	10	415	—	80	29	28	6	16·4	29	12	—	3	22	6	29
Il. Bistrica 400 m	10	50	360	35	10	—	375	—	80	24	24	9	16·8	30	9	—	1	11	19	19
Brojnica pri Nabrežini 8·3 m	40	10	70	50	30	—	40	—	30	31	35	15	24·7	31	13	—	2	3	26	13
Struge pri Dobrepoljah 420 m	—	90	305	115	55	15	210	—	60	29	26	6	15·3	28	10	—	10	10	11	22
Sv. Gregor pri Ortneku 736 m	8	126	528	104	120	325	113	—	190	24	26	8	16·6	30	10	—	4	6	21	24
Strlac pri Šmarjeti 195 m	35	20	920	100	85	60	730	—	160	25	28	10	18·6	30	11	—	3	20	8	20
Metlika 166 m	20	—	285	40	55	—	210	—	70	25	30	9	18·9	29	13	—	4	24	3	27
Formin 211 m	80	315	36	130	150	410	1070	—	260	24	29	9	17·1	29	10	—	9	14	8	26
Sv. Duh 536 m	—	190	150	190	50	—	100	—	60	8	27	8	17·1	31	12	—	3	19	9	?
Radoljica 477 m	—	15	215	—	270	15	55	—	50	29	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Ljubljana. Polom je popoln! Niti najmočnejši jalovci nimajo zimske zaloge, izrojenci in roji so pa suhi. Tako slabe letine še ne pomnim! Ajdo so čebele komaj pokusile, otavo, ki tod včasih izvrstno med (rumena travniška deteljica) pa niso mogle brati, ker jih je oviral dež. Škrbinec (špehek) nam je vzel silno množino čebel. Pred uljnjakom je bilo nekatere dni za dober roj mrtvic. Da je veselje popolno, nas preganja še gniloba. Tudi pri meni je gost, na srečo le v enem panju, in še tu je napadenih par celic. Ozdravil je bom z žveplom in ognjem! Bukovic.

Kranj. Vendar nam je bilo nebo milo in nam dalo precej dobro jesensko pašo. Pač velika redkost: pomlad dobra, jesen dobra! Ni bogvekaj, pa če bi bilo vedno vsaj tako, bi človek z veseljem čebelaril. Mrzli sever nam je prizanesel, in to je bilo odločilno. Le toliko se je pojavil, da je pregnal jug in dež. Konjedič.

Podgorje. Prva in druga tretjina je bila podobna juliju. 23. se je začela paša na ajdi, ki so jo čebele mogle dobro izkoristiti, ker je bilo vreme ugodno. Ker se je letos setev ajde za 10 dni zakasnela, še ni vsa v cvetju, in je pričakovati, da bodo imele čebele še v septembru dovolj bere, seveda, če bo vreme za to. Kako potrebna je bila

ajda, dokazuje dejstvo, da so ponekod panji lakote mrlji tik pred pašo. Neverjetno, da imamo še vedno take šušmarje!
Sallath.

Krtina. V zadnji tretjini se je pričela bera na ajdi. Vreme je postalo krasno, samo premalo ajde je vsejane, ker je bil julij tako deževen. Duh po ajdovem medu je privabil ropnice v uljnjak. Dasi so panji močni, jim je to vendarle v nadlego. Zdi se mi, da se koljejo čebele enega in istega panjū. Paša pojenjuje, ni megle!
Schmeidek.

Grahovo. Avgust je kljub bolj skromni paši vsaj deloma zravnal julijevo izgubo. Ko bi bila druga tretjina enaka prvi in zadnji, bi bili lahko zadovoljni, saj kaže opazovanec čistih 415 kg prebitka. Začetkom mesca je šla zgodnja ajda v cvetje, proti koncu pa pžna. Tudi na rdeči detelji in vresju je bilo mrvico paše. Da ni razvoj panjev zaostal, bi bil končni uspeh boljši.
Kobal.

Il. Bistrica. V avgustu je pri nas paša na otavi in žepku, bolj zunaj pa tudi na vresju. V prvih dveh tretjinah je bilo vreme tako kakor v juliju: dež in veter. Šele proti koncu se je spremenilo toliko, da so postali donosi precejšnji. Upanje imamo, da si čebele naberejo za zimo.
Znidarsič.

Struge. Prva polovica slaba: dež in hlad! Že smo mislili, da z ajdo ne bo nič in čuli so se glasovi, da so panji mrlji tik pred ajdovo pašo. Druga mesečna polovica je bila jako ugodna, in mislim, da bodo čebele na ajdi nabrale za zimo. Par panjev nisem prepeljal v ajdo; ti imajo precej paše na vresju in raznih rožah.
Meglen.

Sv. Gregor. Večno deževje tudi v avgustu! Šele koncem mesca se je vendarle enkrat zjasnilo, in žival je takoj našla nektar, ki ga že od Kresa sem ni bilo. Zalega se je zato začela množiti v veliki meri, tako da je bilo koncem mesca 7 satnikov zaleženih. Panji bodo za uzimljenje dovolj močni.
Adamič.

Strlac. Zelo smo bili v skrbeh zaradi dežja, ker so bili panji popolnoma brez medu. Ajda je bila vsled deževja sejana pozno, vendar je zacvetela že 9. t. m., toda vsled neugodnega vremena ni medila celih 11 dni. Dne 20. t. m. je bil prvi donos, posebnega pa ni. Vendar je upati, da si bo žival za zimo nabrala, če bo začetek septembra ugoden. Najhujšega, mislim, ne bo, bo pa drugo leto boljše. Upajmo, saj od upa živimo.
Gregorič.

Formin. Prvi dve tretjini sta bili bolj podobni marcu nego avgustu; ni bilo lepega dneva. Če ni deževalo, je bilo pa oblačno in vetrovno. Pred glavno pašo so vsi panji zelo oslabeledi. Ponekod so bili jalovci slabeyši kot izrojenci. Paša na ajdi se je začela 18., pa ni bila kaj prida, ker je veter nektar sproti posušil, proti koncu pa je nastala suša. Že več let sem opazovalec, pa ne pomnim, da bi čebele med glavno pašo ropale, letos so pa.
Lubec.

Radoljica. Na ajdovo pašo je odtod treba voziti, če ne, ni nič.
Slapšak.

Neobdačenega sladkorja so dobili vsi naročniki toliko, kolikor so ga naročili, nekateri celo nekoliko več v primeri s številom panjev. Bilo je, hvala Bogu, dosti blaga. Prvi vagon je došel v Ljubljano dne 13. t. m., drugi dne 19. t. m. Sladkor obeh vagonov je bil takoj zopet razposlan. Razpošiljanje je povzročilo dovolj dela in skrbi, osobito zato, ker naročniki pri naročilu vse drugo napišejo, samo tega ne, kar bi morali, namreč kraj, pošto, žel. postajo in davčni okraj ter število panjev ali pa se prepozno oglasijo. In čim inteligentnejši je naročnik, tem pomanjkljivejše naznani. Koliko dopisnic je bilo treba pisati, da se je izvedelo najpotrebnejše. Kljub temu se je vendar vse srečno končalo, in mnogo panjev bo rešenih lakote in smrti.

VPRAŠANJA IN ODGOVORI.

Vprašanje: V »Čebelarju« sem bral med malimi naznanili, da je pitanje s sladkorjem strup za čebele. Ali je to res? Pokrmil sem ga gotovo čez 1000 kg in nisem ničesar slabega opazil. Obratno, imel sem spomladi bolj

zdrave čebele, kakor pa če sem pital s čistim medom. Tudi za pitanje v zgodnji pomladi, ko še čebele redno ne letijo, se mi je gosto vkuhan sladkor bolje sponesel, ker so ostale čebele čiste. I. S. v B. pri B. B.

Odgovor: Izkušnja je učila Vas in sto drugih, da je sladkor dobro na-domestilo medu. V lanskem »Čebelarju« je pitanje s sladkorjem obširneje popisano, opozarjamo le ponovno, da naj se vpošteva pri dodajanju zimske zaloge le teža sladkorja, ne pa tudi teža vode. Vode je dovolj le toliko, da se sladkor raztopi; kar je je preveč, jo morajo čebele izločiti preden raztopino pokrijejo ali vsaj deloma pokrijejo, oziroma jo spravijo v sredino gnezda za svoj zimski živež.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Gosp. S. K. v R.: Za Vaše poročilo ni došla slika. Na Vašo izrecno željo smo jo čakali in čakali, da se je »Čebelar« že prav predolgo zamudil. Torej prihodnjič! — Gg. A. O. v L., F. R. v S., J. K. v C. in dr.: Kolikor bo mogoče, pride že v prihodnji številki na vrsto. — Na razna vprašanja pismen odgovor.

Glavni odbor »Slovenskega čebelarstva« v Ljubljani ima v zalogi sledeče čebelarstvo orodje in potrebščine:

Pitalnik veliki	K —'70	Nož za odkrivanje medenih satov	K 1'—
" mali	" —'35	Vilice za " " "	" 1'50
Špiritova svetilka	" —'40	fine	" 2'50
Topilnik za vosek, ki se rabi pri pritrjevanju umetnega satja	" 2'10	Cedilo za med	" 5'30
Cevka za pritrjevanje umetnega satja	" —'40	Stojalo za odkrivanje medu	" —'70
Šilo za vrtnanje luknjic v okvirje	" —'20	Strgulja za Žnideršičeve panje	" 1'50
Kolesce za utiranje žice	" —'70	Čebelarstvo kape	" 2'80
" " " (boljše)	" 1'20	Lijak za čebele	" 1'80
Zapah za žrelo, velik	" —'20	Univerzalno orodje, ponikljeno	" 2'80
" " " manjši	" —'15	Žica za pritrjevanje umetn. satja, kolaček à	" —'20
Dathejeva pipa	" 2'80	Kvačice za pritrjevanje mreže (na- mesto žeblijev) zavitek	" —'50
Patroni za proizvodjanje dima	" —'05	Matična rešetka, kvadr. meter à	" 5'50
Matičnice	" —'50	Žična mreža za okenca, kv. meter à	" 2'70
" drugačne	" —'42	Pitalne steklenice, komad	" —'40
" okrogle za med satove	" —'30		

V društveni zalogi čebelarstva potrebščin je umetno satje popolnoma poslo in ga tudi ne nameravamo več naročiti, ker je razpošiljanje z drugimi, navadno kovinskimi potrebščinami nemogoče in predrago. Naročajte umetne medstene pri tiskarjih, ki inserirajo v našem listu.

Kovinske potrebščine za en Žnideršičev panj:

6 palic iz pocinkane železne žice à 8 v	K —'35	80 kvačic za razstoje	K —'35
1 mreža iz pocink. žice za vrata	" —'40	4 zaponce za okenca, patent Strgar	" —'12
2 mreži iz pocink. žice za okenci	" —'44	4 tečajji za izletalnico	" —'20
1 matična rešetka, prizrezana	" —'85	2 tečaja za vrata	" —'26
2 nosilca za rešetko	" —'24	2 vzmeti za okence	" —'06
		Skupaj	K 3'40

Vse te potrebščine se dobe pri gosp. Ivanu Černiču v Ljubljani, Hrvaški trg 4, pri sv. Petra cerkvi.

Udina (3 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu »Slovenskega čebelarja« v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku »Slovenskega čebelarja« Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Hinko Zirkelbach. Lastnik »Slovensko čebelarstvo«. Tiska »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.

**Kupujem čebelne voščine in vosek v vsaki množini.
Kupim tudi nekaj stočenega cvetličnega medu.**

Ponudbe z navedbo cene in množine naj se blagovolijo pošiljati na

FRANC OBLAK, Sv. Gregor, pošta Ortnek.

V zalogi imam tudi plehaste posode (dežice) za med
2-2 vseh velikosti po zelo nizki ceni.

UMETNO SATJE

iz zajamčeno čistega voska, prirezano na poljubno mero: zabojček 3 1/2 kg vsebine 16 K 90 v franko; manjše količine kilogr. 4 K 70 v; večje količine kilogr. 4 K 50 v nefrankovano.

Na kilogram gre okrog 13 do 14 satov za satnike racionalne mere. Naše satje ima prednost, da so celični robovi nekoliko zvišani.

Trčan med v dežicah 4:50 kg vsebine 9 K franko.

Čist vosek se kupuje po 3 K do 3 K 30 vin.

Kranjska čebelarstva družba z om. zav., Ilirska Bistrica.

**Izdelovalnica čebelarstva
orodja
„Kranjsko tržno
čebelarstvo“**

Peter Majdič

preje **baron Rothschild,**
Smrek, pošta Višnja gora
(Dolenjsko)

priporoča vsakovrstno čebelarstvo orodje lastnega izdelka, posebno panji vseh sistemov, vso pripravo za izdelovanje Alb. Žnidarskičevih in drugih panjev, stiskalnice za umetno satovje, rokavice, avbe, kadilnice „Smoker“ in razne druge pipe za kajenje, točila za med, kakor tudi vse druge v to stroko spadajoče predmete, vse skrbnega in dovršenega dela, po prim. nizkih cenah, na debelo in drobno.

**Prodajalna v trgovini
„MERKUR“**

Peter Majdič, Celje
Graška cesta št. 12

kjer se dobi tudi vsakovrstno železninarsko blago, posebno za sezono: traverze, cement, poljedelski stroji, umetna gnojila itd.

8-8

Nabirajte povsod novih naročnikov oz. članov!

Žnideršičeve panje,

izdelane po **Žnideršičevem originalu**, opremljene z 18 okvirji racionalne mere, matično rešetko in drugimi pritiklinami, dalje remeljce v vseh dimenzijah, blazine in druge potrebščine izdeluje

Alojzij Trink

12-8

mizarstvo s stroji . Ljubljana . Linhartova ulica 8

Cena kompl. panju 16 K, pri večjem naročilu primeren popust.

KDOR

Povsod odlikovano!
Postrežba točna in
poceni.

se zanima za čebelarstvo in hoče kupiti najpotrebnejše stvari, naj zahteva ilustrovan in z mesečnimi navodili opremljen cenik, katerega pošlje zastonj

FR. SIMMICH

zaloga čebelarkega orodja v JAUERNIGU,
avstrijski Šleziji (österr. Schlesien)

Posebno se priporoča: **umetno satje** iz čistega voska, **razstojišča** za okvirje, **priloge za roje**, **matične kletke**, **kadilnike**, **čebelarke kape**, **pitilnike**, **klešče za okvirje**, **trčalnice**, **sita za čiščenje medu**, **vilice za odkrivanje medu**, **matične rešetke**, **zapahe za izletnice** itd

12-8

Pri naročilih se ozirajte na oglase v tem listu.

Ustanovljeno 1852.

Krovec, stavbni, galant., okrasni klepar

Teodor Korn, Ljubljana

(prej Henrik Korn).

Telefon št. 229.

Brzjavi: Korn.

Zaloga angleškega in **eternitnega skрила**, pat. L. Hatschek. **Ruberoid**. Dvakrat zarezana in zapognjena opeka. Opravlja vsa krovka dela, kritja s strešno lepenko in lesnim cementom, stavbna, galanterijska in okrasna kleparska dela. Postavlja strelovode. Vpeljava vodovodov. Hišna in kuhinjska oprava. Postekljena posoda. 12-6

HENRIK DESEIFE, Oberhollabrunn pri Dunaju

pripoznaná točna in najcenejša prva tvrdka na tem polju, ki obstoji od l. 1859. in je povsod najbolje vpeljana

izdeluje **izmetalnice za vse velikosti okvirjev**, **parne topilnike za vosek** raznih sestavov, **vse čebelarke orodje**, **umetno satje** iz garantirano pristnega voska, **panje** raznih vrst, **remeljce za okvirje** in vso leseno blago za čebelarstvo. 12-6

Razpošilja panji s čebelami, roje in matice.

Bogato ilustrovani ceniki na zahtevo zastonj. Lastna delavnica za kovinasta in lesena dela s strojnim obratom. 120krat odlikovana s prvim darilom.